

ת"פ 11971/08/15 - מדינת ישראל נגד ווסאם סדר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 11971-08-15 מדינת ישראל נ' סדר(עציר)
בפני כב' השופטת חגית מאק-קלמנוביץ, ס. נשיא

בעניין: מדינת ישראל
ע"י פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי) המאשימה
נגד
ווסאם סדר (עציר)
ע"י עוה"ד רמזי קטילאת וחמזה קוטינה הנאשם

הכרעת דין

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, השתתפות בהתפרעות ואיומים. על פי עובדות כתב האישום ביום 31.7.15 היתה הפרת סדר באזור באב חוטה בעיר העתיקה בירושלים. הנאשם ואחרים היו רעולי פנים וידו אבנים וחפצים אחרים לעבר כח משטרה שעמד כשלושים מטר מהם, וכתוצאה מכך נפגעו שני שוטרים באורח קל. הנאשם יידה מספר אבנים, וכאשר התכופף להרים אבן בגודל כדור טניס וליידות אותה לעבר השוטרים, הופתע על ידי השוטר צאאל אברהים (להלן: צאאל) שהגיע מאחוריו ואחז בו כדי למנוע ממנו לעשות כן. הנאשם ברח והשוטר צאאל רדף אחריו יחד עם שוטר נוסף, יוסף עבאדי (להלן: עבאדי). השניים ניסו לעצור אותו אך הנאשם התפרע והשתולל כדי להתנגד למעצר ואף ניסה לסגור את דלת ביתו כדי למנוע מהשוטרים להגיע אליו, ולבסוף נעצר. לאחר שנעצר, בניידת המשטרה, אמר הנאשם לשוטר עבאדי כי הוא יודע שהשוטר מסתובב הרבה בשכונה, והוא מציע לו הסכם: "אם תתפוס אותי מחוץ לשכונה שלי תעשה בי מה שאתה רוצה, אבל אם אני אתפוס אותך בשכונה שלי אני אדאג לזיין אותך".

הנאשם כפר בכתב האישום וטען כי לא היה לו קשר לאירוע וכי הוא נעצר כאשר ניסה לצאת מביתו. התיק נקבע להוכחות.

ראיות התביעה

2. מטעם התביעה העידו ארבעה שוטרים, שניים מהם היו המעורבים העיקריים באירוע על כל חלקיו, העדים צאאל ועבאדי. נוסף עליהם העיד רפ"ק מואיד עזאם, הקצים שנכח באירוע משלב מסוים אך לא מתחילתו, וכן רס"ר פואד טריף שערך שחזור של האירוע אך לא העיד לגבי האירוע עצמו. כמו כן הוגשה הודעתו של העד רס"ר רון גויטע

אשר נפצע בידו ובעינו באירוע יידוי האבנים (ת/3).

3. **רס"ל צאאל אברהים** הוא סמל מחלקה בעובד בעיר העתיק החמש שנים, בשירות סדיר ובקבע. הוא העיד כי במועד האירוע, לאחר תפילות יום ששי, התקבל דיווח על יידוי אבנים לעבר שוטרים מכיוון אנטוניה. הוא הגיע למקום מכיוון רחוב הפרחים, במטרה להגיע מאחורי המתפרעים ולהפתיע אותם. לדברי העד הוא עשה את הדרך בריצה, הגיע למקום, זיהה חמישה רעולי פנים והתעמת עם אחד מהם. הוא משך את החולצה שהיתה על פניו שרעול הפנים זיהה את פניו בשל ההיכרות שיש לו במהלך שירותו עם תושבי העיר העתיקה (פרוטוקול עמ' 3). החל מרדף שבו נשמר קשר עין רצוף בינו לבין המתפרע. המתפרע ניסה להיכנס לביתו, פתח דלת וניסה להיכנס אליה, אולם העד היה אחריו והשתלט עליו בעזרתו של עבאדי שאף הוא הגיע למקום. החל עימות שבמהלכו המתפרע נפגע בעין, ולבסוף הוא הושכב על הרצפה ונאזק (עמ' 4 בראש העמוד).

4. העד הבהיר במפורש כי ראה את הנאשם מטווח קרוב מתכופף, מרים אבן ועומד לזרוק אותה (עמ' 4 שורות 9, 10, 18, 20, 23). כמו כן העיד כי הוא הגיע למקום ראשון ולאחר מכן זיהה את העד עבאדי שהגיע אחריו (עמ' 4 שורות 12, 13). הוא תיאר את האדם שאותו עצר כלובש מכנס טריקו שחור וחולצה שחורה עם סמל פתאח וכיתוב בלבן (עמ' 4 שורות 29, 30). בחקירתו הנגדית הוסיף צאאל כי כאשר התקרב למקום האירוע וראה את הנאשם את הנאשם מתכופף להרים אבן ומשליך אותה, אדם אחר שנכח במקום קרא אל רעולי הפנים משטרה והם ניסו לברוח, אולם הוא היה במקום לפני שהספיקו לברוח (עמ' 5 שורה 28 ואילך). העד אישר כי לא מסר פרט זה בהודעתו במשטרה, אך טען כי דו"ח הפעולה שכתב וההודעה שנגבתה ממנו במשטרה ניתנו בסמוך לאחר האירוע כשהיה תחת לחץ האירועים, והוא נזכר בכך בימים האחרונים, לאחר שצפה בשחזור האירוע ונזכר בו לפרטיו (פרוטוקול עמ' 6, 7).

באשר למעורבותו של עבאדי העיד צאאל כי הוא עקף את עבאדי, החל להתעמת עם הנאשם, ולאחר מכן עבאדי סייע לו להוציא את הנאשם מפתח הבית (עמ' 8). העד נשאל על רעלת הפנים של הנאשם, והעיד כי היא נפלה בזמן העימות ביניהם, לפני שהחל המרדף (עמ' 8 שורה 31).

5. **סמ"ר יוסי עבאדי** היה חלק מהכח שנכנס מרחוב חוטה ורחוב הפרחים לאגף את מידי האבנים, יחד עם צאאל, עם הקצין עזאם ועם כח נוסף. עבאדי העיד כי הוא וצאאל נכנסו ראשונים לשכונה, עברו דרך מפותלת וכשהגיעו לסמטה ישרה זיהו מספר רעולי פנים מיידים אבנים, שעמדו כשגבם אליהם במרחק של כחמישים מטר. בחקירתו הנגדית הבהיר העד כי ראה את הנאשם עצמו מחזיק אבן בידו וזורק אותה (עמ' 12 שורה 29). לדבריו הוא עצר והסתכל בכוונת הנשק שהיה לו "קנה ספוג", אולם כשעצר הכח המשיך לרוץ ואנשיו "נכנסו בין הכוונות", ולכן לא יכול היה לירות (עמ' 10 בראש העמוד). לדברי העד משהו צעק משהו בערבית וכל רעולי הפנים החלו לברוח. הוא התמקד באחד מהם שפנה לרחוב עומריה, רדף אחריו לתוך השכונה עד שנכנס לבית מצד שמאל, הוציאו אותו מפתח הבית החוצה ואזקו אותו (עמ' 10 שורה 5 ואילך). בחלקו הראשון של התיאור העיד העד בלשון יחיד, ובהמשך עבר לתאר בלשון רבים את תפיסתו של העד ומעצרו.

עבאדי לא זכר את תיאור לבושו של המתפרע, אך זכר חולצה קשורה על פניו עם כיתוב בערבית. הוא נשאל בנוגע לרעלה והשיב כי זיהה את רעול הפנים עם הרעלה קשורה, אך כשכיוון את הנשק והכוחות עברו הוא איבד קשר למספר שניות, ולאחריהן המתפרע החל לרוץ כשהוא ללא הרעלה (עמ' 10 שורה 15 ואילך).

6. עבאדי העיד כי פגש בתחנת המשטרה את הנאשם והנאשם ביקש ממנו מספר פעמים לצאת ולעשן סיגריה ולשוחח איתו. הוא הסכים לכך מתוך סקרנות, וכשיצאו הנאשם אמר לו "בוא נעשה כזה הסכם, אתה תתפוס אותי מחוץ

לשכונה שלי, תעשה לי מה שאתה רוצה, אבל אם אני התפוס אותך בשכונה שלי אדאג לזיין אותך" (עמ' 11 שורות 4-0).

העד אישר כי הוא מכיר את הנאשם כמי שגר בעיר העתיקה, שם "כולם מכירים את כולם" ונפגשים יום יום (עמ' 11 שורות 11, 12).

בחקירה הנגדית נשאל העד על כך שהזכיר את נושא כיוון הנשק והאפשרות להשתמש בו רק בהודעתו השניה במשטרה, לאחר שנאמר לו שקיימים פערים בין הודעתו לבין הודעת צאאל. העד השיב כי ההודעה הראשונה נגבתה ממנו עשר דקות לאחר האירוע, "מתוך האדרנלין", ובזמן מסירת ההודעה השניה היה רגוע יותר והצליח לשחזר את האירוע ולהיזכר בפרטים נוספים (עמ' 12).

7. **רפ"ק מואיד עזאם** הוא סגן מפקד יחידה של פלוגה ג' בהר הבית. הוא הגיע למקום בו נעצר הנאשם לאחר השתלטו עליו, והעיד כי זיהה שני שוטרים שרצו לפניו וכבר השתלטו על החשוד, שהיה עצבני ולחוץ, צעק והשתולל בידיו. העד סייע בהשתלטות (עמ' 14). הוא העיד כי השוטרים שרצו לפניו היו עבאדי ולפניו צאאל (עמ' 14 שורה 30). בשל השלב המאוחר שבו החלה מעורבותו של עד זה, אין לעדותו תרומה או השפעה של ממש על מארג הראיות.

העד נחקר נגדית בנוגע לעדות עבאדי על עצירתו וכיוון הנשק, והשיב כי ראה את עבאדי וצאאל רצים לפניו כל הזמן ולא ראה אותם עוצרים. אולם שאלות אלו אינן רלוונטיות, שכן עבאדי העיד על עצירתו ועל השימוש בנשק כשהיה בדרכו אל החלק הראשון של האירוע, בשלב יידוי האבנים, ואילו עזאם הגיע רק לשלב הסופי של האירוע, בו נעצר החשוד לאחר מרדף בסמוך לביתו. כך שאין סתירה בין עדויותיהם של עבאדי ושל עזאם.

ניתוח ראיות התביעה

8. מכל האמור עולה כי שני העדים המהותיים שנכחו באירוע בשלביו השונים וראו את הנאשם מבצע את העבירות של התפרעות וניסיון לתקיפת שוטרים הם צאאל ועבאדי. עדויותיהם של השניים תאמו זו את זו. שניהם העידו כי החלו בריצה לכיוון המקום במטרה לאגף את מידי האבנים מאחור. שניהם העידו כי ראו מספר רעולי פנים מיידים אבנים, וכי ראו את הנאשם מרים אבן ומתחיל בפעולת היידוי. השניים העידו כי לפני שהגיעו למקום צאאל עקף את עבאדי, כאשר עבאדי הוסיף והבהיר את הסיבה לכך - ניסיונו לעשות שימוש ב"קנה הספוג" שהיה ברשותו, וגם את הסיבה לכך שבסופו של דבר לא ירה. שני העדים התמקדו בנאשם שבפניו שהיה רעול פנים בזמן יידוי האבנים, ניהלו אחריו מרדף כאשר צאאל מוביל ועבאדי אחריו תפסו אותו בפתח הכניסה לחצר שבקדמת ביתו ועצרו אותו בסיוע כח נוסף.

שני העדים העידו כי בסמוך לפני הגעתם אדם אחר הזהיר את המתפרעים וקרא משטרה. צאאל אישר כי לא מסר זאת בהודעתו במשטרה, אך נתן הסבר לכך. מכל מקום אין מדובר בעניין מהותי אלא בחלק שולי של הסיפור. קיימת גם אפשרות שאדם אחד שמע את הקריאה ואדם אחר שנכח במקום לא שמע אותה או לא שם לב אליה, כך שגם אילו היתה סתירה בין העדויות בנושא זה לא הייתי מייחסת לכך משקל של ממש.

9. ב"כ הנאשם טען בסיכומיו כי קיימת סתירה בין העדויות בנוגע לרעלה שעל פני הנאשם, אולם לא מצאתי סתירה כזאת. צאאל העיד כי הנאשם עטה רעלה והיא נפלה כאשר החל המאבק ביניהם בשלב הראשון של האירוע, בסמוך לאחר יידוי האבנים. עבאדי העיד כי ראה את הרעלה בזמן יידוי האבנים, ולא ראה אותה כאשר החל המרדף אחר הנאשם. קיימת, איפוא, התאמה בין העדויות גם בנושא זה. מעבר לצורך אעיר כי גם אלמלא ההתאמה לא הייתי

מייחסת משקל ממשי לנושא זה, שכן העובדה החשובה היא היותו של הנאשם רעול נים בזמן יידוי האבנים, והשאלה מתי בדיוק הוסרה הרעלה מפניו, בלהט האירועים, אינה שאלה מהותית.

10. זהותו של הנאשם שנעצר כמי שהשתתף ביידוי האבנים הוכחה במספר דרכים העומדות כל אחת בפני עצמה: ראשית, הן צאאל והן עבאדי העידו על המרדף שנערך בעקבות הנאשם, כאשר צאאל העיד על קשר עין רצוף ועבאדי על קשר כמעט רצוף. שנית, הן העדים והן הנאשם העידו על כך שקיימת היכרות שטחית, לפחות במראה הפנים, בין השוטרים לבין הנאשם. כך שזיהוי של הנאשם כמי שהשתתף בהתפרעות מבוססת לא רק על קשר העין איתו במהלך המרדף אלא גם על היכרות מוקדמת בינו ובין שני השוטרים המעורבים. ושלישית, הנאשם לבש בגדים ייחודיים - חולצה שחורה עם סמל פתאח. אישר שאלה אינם בגדים שנמכרים בחנויות אלא חולקו באירוע מסויים. העדים מזכירים זיהוי זה גם במקום בו בוצע המעצר הראשוני, במקום יידוי האבנים, וגם על הנאשם שנעצר בסמוך לביתו. כך שגם תיאור הלבוש הייחודי תורם למסקנה שמדובר באותו אדם.

ראיות ההגנה

11. הודעתה נאשם במשטרה הוגשה וסומנה ת/2. הנאשם טען כי עובר לאירוע היה בביתו, התקלח ועמד לצאת, בצאתו מהבית ראה שוטרים רבים והם "קפצו" אליו, היכו אותו ולקחו אותו מהבית. הנאשם נשאל לאן התכוון ללכת והשיב שהתכוון לעשן סיגריה (שורה 16). הנאשם אישר שלבש את הבגדים אותם לבש בחקירתו במשטרה, חולצה שעליה סמל וכיתוב של פתח (שורות 47-55). הנאשם הכחיש שהיה מעורב ביידוי אבנים בבאב חוטה, אך השיב שביתו נמצא במרחק דקה או שתיים מהמקום (שורות 66, 67). הוא נחקר גם על האיום על שוטר מג"ב שיתחשבן איתו כשיכנס לשכונה, והכחיש את הדבר (שורה 75 ואילך).

12. בעדותו בבית המשפט חזר הנאשם על הטענה שנעצר במפתיע כשעמד לצאת מביתו (עמ' 17). עם זאת הכחיש שמטרת היציאה היתה לעשן סיגריה, וכשעומת עם גרסתו במשטרה השיב שאינו יודע ויתכן שאמר כך (עמ' 19 שורה 29 ואילך). הוא לא ידע להצביע על סיבה אפשרית למעצרו (עמ' 18 שורות 10, 11). לדברי הנאשם אמו וגיסתו היו בבית בזמן האירוע, אמו שמעה קולות ויציאה החוצה בזמן שהוכה (עמ' 18). בהמשך הסביר כי אמו יצאה מהבית רק לאחר זמן מה כיון שלא היתה לבושה כראוי, ועברו כמה דקות עד שלבשה מטפחת (עמ' 21). הנאשם טען כי על אף שביתו סמוך למקום האירועים, שכללו ירי כדורי ספוג, רימוני הלם וכדומה, הוא לא שמע את הרעש לפני שיצא מביתו (עמ' 20).

13. אמו של הנאשם העידה כעדת הגנה. היא חזרה על גרסת הנאשם לפיה נעצר בזמן שעמד לצאת מהבית. לדבריה השוטרים תפסו את הנאשם והיכו אותו, היא התלבשה מהר והלכה אחריו, והמשיכה ללכת אחריו כל הדרך, כשהשוטרים לא נתנו לה לבדוק אותו ולהסתכל עליו (עמ' 22, 23). בחקירתה הנגדית עומתה האם עם גרסתה בחקירתה במשטרה, לפיה כאשר הנאשם בא לפתוח את הדלת חיון בא והיכה אותו וגם אותה, דחפו אותה ולקחו את הנאשם. האם אישרה שהוכתה על ידי השוטרים, אך טענה שהדבר היה באמצע הדרך, כאשר התלבשה והלכה אחרי הנאשם (עמ' 23 שורה 26 ואילך). לא אתייחס לסתירה בין הודעת האם במשטרה לבין עדותה בבית המשפט, שכן ההודעה לא הוגשה ואינה מהווה ראיה. מכל מקום, רק בשלב זה של חקירתה הנגדית העלתה האם לראשונה טענה שגם היא הוכתה על ידי השוטרים; טענה שלא נזכרה בחקירתה הראשית בבית המשפט ואף בתחילת החקירה הנגדית.

14. לא מצאתי בחקירתו של הנאשם שקרים בוטים המפריכים באופן ברור את גירסתו. עם זאת, גירסתו ככלל אינה סבירה בנקודות שונות: אין זה סביר שהאירועים הסוגרים שכללו התפרעות, ירי ושימוש בנשק מסוגים שונים לא נשמעו בביתו של הנאשם, וגם אם לא נשמעו מלכתחילה הם נשמעו על ידו כאשר יצא מהבית אל עבר החצר. על כן טענת הנאשם שיצא מביתו רק לצורך עישון אינה סבירה, ומכל מקום אינה מצדיקה יציאה מחצר הבית אל הרחוב.

טענת האם שהלכה אחרי בנה העצור כל הדרך כשהשוטרים לא מאפשרים לה להתקרב אינה מופיעה באף אחת מהעדויות האחרות, כולל עדות הנאשם, ועדי התביעה לא נחקרו לגביה על אף ששלושה עדים נכחו בשלב זה שלאחר המעצר.

ככלל, אין בגירסת הנאשם הסבר לראיות התביעה המתייחסות אליו, לכך שזוהה משתתף בהתפרעות ומיידה אבנים, למרדף שהתנהל עד ביתו.

סיכום

15. עדויות עדי התביעה היו סבירות ואמינות, תאמו זו את זו בעיקריהן, ואין סיבה לפקפק במהימנותן. שוכנעתי מהן מעבר לספק סביר.

עדויות אלו מצביעות על מעורבותו של הנאשם בעבירות של התפרעות וניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות. כמו כן נשמעה עדותו של העד עבאדי בנוגע לאיומים שהשמיע הנאשם באזניו. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם לא הוזהר בחקירתו בנוגע לעבירת האיומים, אולם הוא נחקר על עבירה זו במסגרת חקירתו באזהרה על כלל האירוע, כאשר הוא מבין את טיבה של החקירה המשטרית. על כן יש להרשיעו גם בעבירת האיומים.

לאור האמור אני מרשיעה את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ב' אדר א' תשע"ו, 11 פברואר 2016, במעמד הצדדים